

Lijst van reglementswijzigingen/toelichting.

Hieronder volgt een lijst van wijzigingen met toelichtingen.

Let op: dit document vervangt niet het WRPK of het WRLC. Het WRPK en het WRLC zijn leidend. Het verdient aanbeveling om deze reglementen in hun geheel goed door te lezen. Dit geldt vooral voor districts-/gewestelijke/nationale wedstrijdleiders.

WRPK:

1. Het WRPK is deels herschreven om het beter leesbaar te maken voor niet-wedstrijdleiders, de gewone PK-deelnemer dus. Zo zijn de termen “Imperatief”, “niet-imperatief” en de later toegevoegde “semi-imperatief” (voor districtoverstijgende klassen) vervangen door de meer sprekende termen districtsklassen, nationale klassen en gewestelijke klassen. De term “districtoverstijgend” is daarmee ook verdwenen.
De term “gemiddelde” is vervangen door de meer gangbare term “moyenne”, zeker een verduidelijking als er gesproken wordt over gemiddelde van moyennes.
De term “bepaald gemiddelde” (“bepaald moyenne” dus) is vervangen door “vervolgmoyenne”: het(start)moyenne voor het vervolg in de PK cyclus.
2. De voorwedstrijden zijn beschreven in een apart hoofdstuk in plaats van ondergeschoven bij de districtsronde. Voorwedstrijden kunnen nl. ook op gewestelijk of nationaal niveau voorkomen.
3. Het streven is om het WRPK van toepassing te laten zijn op alle Persoonlijke Kampioenschappen. Het WRPK is daarom overal de basis, al zijn er hier en daar wel aanvullende reglementen, o.a.
 - a. Driebanden-klein Dames
 - b. Rolstoel klassen
 - c. Nationale klassen
4. (Art. 1.1) Er is binnen de districten een wildgroei ontstaan in eigen versies/interpretaties van het reglement. Het KVC-bestuur heeft zich ten doel gesteld om die wildgroei in te dammen. De reglementen zijn daarom in beginsel bindend, al kunnen districten voor voorwedstrijden en finales op districtsniveau wel een verzoek indienen bij de WCB (breedtesport@knbb-carambole.nl) om van de reglementen af te wijken. Alleen na verkregen toestemming kan een district afwijken van het WRPK (en WRLC), op straffe van uitsluiting voor het vervolg in het gewest.
5. (Art. 1.2) In de meeste reguliere klassen zijn de intervallen weer vervangen door vaste aantallen. Er zijn nu alleen intervallen bij de laagste klassen: 3^e en 4^e kl Libre, 3^e kl Bandstoten, 3^e kl Driebanden-klein en 1^e kl Driebanden-groot. Districten kunnen er echter voor kiezen om met intervallen te blijven spelen of juist ook bij die lagere klassen met vaste aantallen te spelen.
6. (Art. 1.2) Er zijn nu beurtenlimieten ingesteld voor alle klassen (voorheen kon een district alleen bij voorwedstrijden van de laagste klasse in een spelsoort zelf een limiet instellen). Districten kunnen deze beurtenlimieten al dan niet hanteren, maar (om wildgroei te voorkomen) geen andere limiet instellen. De beurtenlimieten staan in Aanhangsel C.

7. (Art. 1.4) Voorheen moesten bij het uitvallen van een speler tijdens een voorwedstrijd al diens partijen worden geannuleerd en een nieuwe rooster gemaakt worden. In de praktijk was dat niet erg doenlijk, dus dat is versoepeld naar de mogelijkheid om de gespeelde partijen te laten staan en het resterende rooster zodanig aan te passen dat elke deelnemer toch zijn aantal partijen speelt. Bij een finale speelt dit probleem niet: daar speelt iedereen tegen iedereen, dus dan kan je de gespeelde partijen van de weggevallen speler gewoon laten vervallen en speelt iedereen evenveel partijen.
8. (Art. 1.6) Toelichting bij lid 6: Aanvangsmoyenne minimaal gelijk aan de ondergrens van het laagste interval.
Het probleem: de klassegrenzen van een laagste klasse beginnen van 0. Bv. de 4^e kl Libre heeft klassegrenzen 0,000 – 1,400. Dat betekent dat iemand met een heel laag moyenne (0,100) met een paar caramboles meer een relatief hoog moyenne speelt (0,200), dus een moyennepercentage van 200%. Dat geeft de laagste spelers dus een oneerlijk groot voordeel in de moyennepercentage ranglijst. Vandaar dat de laagste interval bij de 4^e kl Libre begint bij 0,300. Iemand met een lager moyenne mag wel meedoen, maar krijgt dan als startmoyenne 0,300, en het moyennepercentage wordt dan berekend t.o.v. dit startmoyenne.
Analoog zijn bij alle laagste klassen de ondergrenzen van het laagste interval aangepast, zie Aanhangel D..

Nog een bijzonderheid bij Art. 1.6 lid 6: een speler met een NO startmoyenne die een lager algemeen moyenne speelt, krijgt als vervolgmoyenne het oude startmoyenne (gedurende het PK kan het startmoyenne namelijk niet omlaag). We hebben nu een merkwaardige situatie: de speler heeft tenminste 4 partijen gespeeld, en heeft dus een officieel moyenne. Maar in het vervolg heeft hij dus een startmoyenne dat hoger is dan dat officieel gespeelde moyenne. Desondanks wordt het startmoyenne in het vervolg als officieel aangemerkt.

9. (Art. 1.7) Promotie/Degradatie.
Hier heersen nogal wat misverstanden over. Vroeger (voor de invoering van intervallen) was het PK eindmoyenne gelijk aan het hoogste behaalde algemeen moyenne in enig PK onderdeel. Vandaar dat je na bv. de districtsfinale, als je daar boven de grens had gespeeld, kon zeggen dat je gepromoveerd was.
Tegenwoordig is het PK eindmoyenne het gemiddelde van de in de onderdelen gespeelde algemeen moyennes. Dat betekent dat je pas aan het eind van het seizoen (of tenminste, als je in de PK bent uitgespeeld) weet wat je PK eindmoyenne is, en dus of je gepromoveerd, gedegradeerd, of in de klasse gebleven bent. In theorie kan je zelfs in de voorwedstrijden boven de promotiegrens spelen, en daarna in het vervolg zo beroerd spelen dat je uiteindelijk degradeert (onwaarschijnlijk – beroerd spelen en toch doorgaan naar het vervolg). Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Vandaar dat een speler die in een onderdeel boven de grens speelt, op verzoek met dat moyenne mag promoveren.

Daarnaast hebben we de situatie van directe promotie: als iemand duidelijk te sterk voor de klasse is, dan mag deze speler de PK in die klasse niet vervolgen. Maar wat is “te sterk voor de huidige klasse”? Daarvoor is bepaald: als het vervolgmoyenne 20% of meer boven de bovengrens van de klasse ligt. Twee verschillen t.o.v. “vroeger”:

(1) De grens is 20 % voor alle spelsoorten (vroeger 20% bij Libre, 10% bij Bandstoten en Driebanden). Nu dus 1 uniforme grens van 20% voor alle spelsoorten.

(2) Het tweede verschil is dat niet het gespeelde algemeen moyenne beoordeeld wordt, maar het vervolgmoyenne. Een voorbeeld:

In de 3^e kl Libre speelt iemand een algemeen moyenne van 3,000. Dat is ruim boven 20% boven de bovengrens ($2,400 + 20\% = 2,880$). Maar met een startmoyenne van 2,000 is zijn vervolgmoyenne $(2,000 + 3,000)/2 = 2,500$, dus ruim onder de kritieke directe promotiegrens. Voor een directe promotie zou deze speler een algemeen moyenne van tenminste 3,760 moeten spelen (wat inderdaad buitensporig is). De bedoeling van deze regel is om excessen tegen te gaan, niet om spelers te straffen die toevallig een goed toernooi gespeeld hebben.

N.B. "Directe promotie" betekent niet per se dat de speler direct aan de volgende klasse mee mag doen, maar dat de speler niet door mag gaan in de huidige klasse. Of de speler in hetzelfde seizoen in kan schrijven in de volgende klasse hangt af van de mogelijkheden in de PK kalender en zal in het algemeen alleen mogelijk zijn bij districtsvoorwedstrijden.

10. (Art. 2.4) Wijziging in bepaling eindrangschikking na voorwedstrijden.

De eindrangschikking na voorwedstrijden wordt achtereenvolgens bepaald op

- a. Laagste totaal-rangpunten (ongewijzigd)
- b. Hoogste algemeen moyenne (bij intervallen: moyennepercentage) (ongewijzigd)
- c. Hoogste carambolepercentage (nieuw)
- d. Hoogste moyennepercentage (intervallen: hoogste moyenne) (nieuw)
- e. Hoogste vervolgmoyenne (nieuw)
- f. Hoogste serie (steunseries zijn komen te vervallen)

N.B. het criterium Laagste aantal beurten is komen te vervallen

(Art. 3.3) Bij finales is de eindrangschikking als boven, met als eerste criterium Hoogste aantal partijpunten i.p.v. Laagste totaal-rangpunten.

11. (Art. 2.5) Plaatsing voor een finale vs. Beginrangschikking in de finale

Uit de voorwedstrijden komt een eindrangschikking. Voor de plaatsing in de finale worden direct gepromoveerde spelers uitgezonderd, de rest plaatst zich op volgorde van de eindrangschikking.

De geselecteerde finalisten worden vervolgens voor de 1^e ronde van de finale gerangschikt op startmoyenne. Let op: Dit kan dus een andere volgorde zijn dan de bovengenoemde eindrangschikking na de voorwedstrijden.

12. (Art. 3.3 lid 1, Art. 4.1 lid 5, Art. 5.1): 1e ronden van finales worden niet meer zo ingericht dat spelers van eenzelfde vereniging of met een andere onderlinge relatie eerst tegen elkaar worden ingedeeld. Indeling is louter op volgorde van startmoyenne.

13. Het Avé Systeem is vooralsnog niet beschikbaar in de nieuwe PK software **KVC PK Livescore**. Vandaar dat Systeem De Bruijn de voorkeur geniet in het reglement. Districten die toch liever het Avé Systeem willen gebruiken moeten dat dus zelf organiseren (bv. met behulp van PK Special of PK Online) en de einduitslagen in PK Livescore invoeren.

WRLC:

Het WRLC is nauwelijks gewijzigd:

1. Districten moeten goedkeuring vragen aan de WCB (breedtesport@knbb-carambole.nl) om de Landscompetitie op districtsniveau anders in te richten dan beschreven in het WRLC.
2. Ook bij de Landscompetitie zijn nu beurtenlimieten ingevoerd. Districten kunnen de aangegeven beurtenlimieten hanteren of geen beurtenlimieten hanteren, maar geen andere beurtenlimieten hanteren.
3. (Art. 2.9 lid 2 en 3) Bij correctie van een speler met een niet-officieel aanvangsmoyenne, die 2 intervallen of meer hoger speelt dan dat aanvangsmoyenne, worden alleen punten van die speler afgetrokken. Er worden geen extra punten toegekend aan de tegenstander. Bij spelers die aan het eind van de districtsronde nog geen 4 partijen hebben gespeeld worden op dezelfde wijze correcties toegepast, zonder aanpassing bij de tegenpartij.